

NIJAZ ALISPAHIĆ

DEVET SONETA**JEDNA JESTE
HASANAGINICA**

Jedna jeste Hasanaginica
I jedna je Imotska nahija
O tom zbori biser-tamburica
O tom pjeva imotski Kadija

O ljubavi legenda se pleće
O dobroti priča se pozlati
I o želji Agin'ce uklete
da se Kuli i dječici vrati

Nije ona srca kamenoga
Čaša smrti u njoj se preliva
Dok je Aga i mrtvu cjeliva

Ona sanja što joj srce ište
Mrtva čuva djecu i ognjište
Mrtva ljubi ljutog Agu svoga

*Tuz, pozna jesen, 1999.
Soneti o Hasanaginici*

HASANAGINICA

III

Kad bi srce moglo biti glava
Muklo slovo razbor i istina
Zavist-guja koja mirno spava
Nedodija staza i prtina

Srce ne bi ono što je glava
Ravno polje nije gora čarna
Nit je zavist zmija koja spava
Nit je Aga junačina harna

Bijel duvak nebo puno srme
Lasta leti čekaju je tići
Iz gnijezda je diže dašak smrti

Duša plovi kroz večernju rumen
Melek nikud ne želi otići
A džennet će ljutu vatru strti

Tuz, 30. X. 1999.
Soneti o Hasanaginici

BIJEL DUVAK
NA TABUTU
NOSE

Nebo puno sjajne mjesečine
Bijel duvak na tabutu nose
Tuga hoće nebu da se vine
Labudovi Kadu da isprose

Zanijemili zvjerovi i trava
U daljini propinju se gore
Šejtan proklet svemir obigrava
I nadlijeće Hasanagi dvore

Drumovi se viju kraj vrtače
Krik se čuje 'tice mejitnjače
Ona mjerka mjesto gdje će pasti

I ostavit samrtne tragove
Zatrt kulu i kućne pragove
I Kadunu od života spasti

Tuz, 21. X. 1999.
Soneti o Hasanaginici

HASANAGA

Planina u divljini. Divljina u planini
privija ljute trave na ljute rane junaka
U gnijezdu smrti škrgut zmije na stini
Svija se koprena slutnje od uvojaka mraka

Pobuna pritajena ispod lijevih rebara
Mlađak nade se smiješta u zjenu oka
Bol se utiša ali nova rana se stvara
Luda i rascvjetana u prsima duboka

Mehlem od ljutih trava tvoje su blage oči
Nisi mi došla ljubo a morala si doći
Čekao sam te žudnjom od svakog bola jačom

Među zvijezdama na nebu tražio sam ti lice
Sanjao da se javljaš u cvrkutu ptice
Niz bijele drumove gledao i borio se s tmačom

Tuz, kasna jesen, 1999.
Soneti o Hasanaginici

HASANAGINICA VIII

U daljini drum se srmom bijeli
Lijepe noći ko će putovati
Blago onom ko sa dragom sijeli
Sevdah će ga sjajem opkovati

Jošter ima i vjere i nade
Jer se nisam ni čim ogriješila
Allah znade, samo Allah znade
Da sam ista k'o što sam i bila

U zindan se kula pretvorila
Još se zora nije zazorila
A ne liježem niti mi se spava

Sjedim sama Kuli kraj pendžera
Agu čekam hladi se večera
Od čekanja već mi puca glava

Tuz, 28. X. 1999.
Soneti o Hasanaginici

NISI DOŠLA MORALA SI DOĆI

Biokovo s ove naša strane
Sve je bilje što mi rane vida
Tebe čekah, brojao sam dane
Ti ne dođe zbog begovskog stida

Nisi došla. Morala si doći.
Po vjetru mi dašak odaslati
Da mi kažu tvoje mile oči
Da si ljuba a da si i mati.

E, da bi mi ranam bolje bilo
Sanjao sam tvoje toplo krilo
I bolovo olovno u tmnini

Nisi došla, morala si doći
Da cjelivam tvoje mile oči
I na suncu i na mjesečini

Tuz, 20. X. 1999.
Soneti o Hasanaginici

ROĐENDANSKI SONET

*Siroti Gospar
plemenitoj Gospi
od Jale*

I sada vjeruješ da gazimo stazom
plavom. Onom koja vodi u predjele cvijetne.
Nebom očarani. I srebrenim mlazom
mjesečine. A ptice nas pozdravljaju, sretne.

I da nam je gnijezdo pod krlilima laste.
Rumene trešnje u snu nam se jave.
Unuci rastu. Cvjetovi iz trave.
K'o u srcu ljubav: Začne se i raste.

Uporedo letimo k'o sjajne komete.
Dva jablana vita. Dvije mlade grane.
Svijet osvajamo na sve četir' strane.

A pjesma nam i dom i budućnost plete.
U šezdeset-nekoj život se rumeni
Pa rastem u tebi. Ti cvjetaj u meni.

Tuz, 11. II. 2000.

SONET O SMRTI

Sve je do bola lijepo u ovo ružno doba
Izlazak sunca. Svemir. Smjena dana i noći
Korak po korak stižem nadomak groba
Pred smiraj vječni. Samo, da sklopim oči

Izlazak sunca, svemir, smjena dana i noći
Sve osta san bez traga u mrtvome meni
Stazom života zaborav mrtvu gorčinu toči
Čak se i vrijeme smješka u mojoj crnoj sjeni

Korak po korak i već sam nadomak groba
Tu kantar ne vara ni jednog Božijeg roba
Čija lubanja čeka da iz nje zmija zašiši

Ostaje utjeha da će se i u mrtvome meni
Zabaštinjena misao životom da oplemeni
Svejedno što je čovjek samo konačnost ništi

Tuz,
već sedmi dan list opada
ljeta Gospodnjeg
tisućudevetstotinadevedesetdevete

SONET
O
NADI

U dubini duše nur uzdanja tinja
Neće biti tako kako mati sluti
Ni kiša ne može vječno da rominja
Nit sjaj oka tuga suzom da zamuti

Ni đeređefi nisu što su nekad bili
Ni vezilje nisu. U prsima studi
dogode se svakom. I onom u svili
Uvehnu i ruže i smire se grudi

Jedino se nada u smiraju javi
Kao biljka. Nikne. Kao cvijet zaplavi
I prati nas vjerno kroz predio sivi

Nada nam je vjerna. I jedina živi
Sve dok zjena oka na kraju ne zgasne
Kad zablude naše postanu već kasne.

Tuz, 25. I. 2000.

Nijaz Alispahić

Dvije pjesme

Mangala

Ima jedna mangala
pravio je Ahmo
Svojom rukom pravio
svojom dušom šaro
Kad pogledaš mangalu
odmah ti je jasno
Da je Ahmo majstor
majstor od zanata
I da ima srce
I da ima dušu
Dvije zlatne ruke
A zanat je učio
od svog oca Juse
Sve majstor do majstora
Sve bolji od boljega
S koljena na koljeno
kovale se mangale
šarale se šare
Žarile se mangale
Ispijale kahve
U bašči pod dudom
Na sofi u cvijeću
Na sećiji u kući
zasija se mangala
zamiriše anduz
zatrepere šare
kao zvijezde na nebu
Kahvu ljeva strina
Il tetka Rahima
Svskom findžan po findžan
A i djeci po jedan
I to s kockom šećera
Mangala je kod mene
Bez žara i šara
Bez Ahme i Alije
Bez tetke Rahime
Bez sofe u cvijeću
Bez duda i bašče
Bez kuće i sećije
Ni Kozluka nejma

Ni džamije u njemu
Gornja Luka pusta
Ahmo je u Beču
A mangala u Bosni
Lahko ćemo mangalu
Odnijeti do Beča
Al' u Beču nevolja
Nit' je Ahmo Ahmo
Nit mangala mangala

Biranje glave

Mi nejmamo glavu
Nama treba glava
Haj biramo glavu
Eberečke, ebertute
Eber koga ćemo
Eber njega ćemo
Al on nejma kape
Mora imat kapu
Kaka je to glava
koja nejma kapu
Eto, ima kapu
Mora imat ruku
I to čvrstu ruku
I u ruci batinu

Čovjek ima ruku
Ko šapu u medjeda
Batinu mu dajte
I ne iznivljajte
Mora imat ruku
I na ruci prste
Na prstim prsten
Na prstenu kamen
Na kamenu zmiju
Zmiju otrovnicu
Kad se neđe pojavi
Da se drugi dive
Da se drugi plaše
Da u strahu žive
Čovjek ima ruku
I na ruci prste
Prsten ćemo naći
Kamen ćemo naći
Zmiju ćemo naći

Ako treba živu
Živu ćemo naći
Hajte guju fatajte
I ne iznivljajte

Kad je tako kako je
Za tu glavu svako je
Blago nama svima
Izabrasmo glavu
Nama glava ne treba
Sad imamo glavu
Šta će nama glava
Šta će nama pamet

Šta će nama jezik
Kad je glava pametna
Kada glava govori

Ostalo je lahko
kad imamo glavu
Ako treba za glavu
pašćemo i travu
Ako treba za glavu
daćemo i glavu

Jer trava je trava
A glava je glava

